

[Martin Nielsen.]

betragter det, der er sket, med de samme Øjne som i 1938 og i 1939.

Og dér maa man have os andre undskyldt: vi *kan* ikke betragte det paa den Maade. For os staar det saadan, at ud af det hele maa og skal der komme noget nyt. Vi vil have dette Opgør. Der findes Millioner af Mennesker i Europa, der som Individuer, som Personer, efter hvad de har gennemgaaet og oplevet, vel ikke har stort Haab om selv at kunne rette sig op og blive det, de var engang, men som i hvert Fald ønsker at skabe Garanti for, at det skete ikke gentager sig. Og derfor er det maaske, naar alt kommer til alt, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og mig, der staar længst fra hinanden i denne Sag i dette Ting: et akademisk, aandsaristokratisk Synspunkt, der betragter Tilværelsen, Begivenhederne udefra, og saa vi andre. Det ærede Medlem kan for mig — og det kan være nyttigt — grave de gulnede Dokumenter frem og studere Magt og Ret i Oldtiden. Vi andre har været der, og vi agter, saa lang Tid vi overhovedet kan udtale os, at gøre vor Mening gældende om Ret og Magt i Nutiden.

Første Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Kjærbøl har Ordet for en kort Bemærkning.

Kjærbøl: I en kort Bemærkning maa jeg selvfølgelig koncentrere mine Udtalelser. Jeg vil allerførst sige, at det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har jo som Medlem af den parlamentariske Kommission alle de Papirer, hvorudfra han kan bedømme hele dette Forhold, men det forekommer mig, at det ærede Medlem i høj Grad undlader at tage visse Papirer i Betragtning. Med Hensyn til min Indstilling over for de interneredes Paarørende vil jeg blot henvise til, at jeg i Skrivelse til de sociale Udvalg gjorde opmærksom paa, at jeg maatte opfordre de sociale Udvalg til saavel i Henseende til Hjælpens Størrelse som i Henseende til Formen for Hjælpens Ydelse at følge de engang fastlagte Retningslinier, om hvilke der underhaanden var givet Udvalget Meddelelse, saaledes at man saa vidt gørligt kunde mildne den forstaaelige Bitterhed, som Interneringen havde fremkaldt, gennem en rigeligere Tilmaaling af Hjælp og en mere lempelig Udbetalingsmaade. Og her vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at vi skulde jo passe paa og i mange Tilfælde give vore Meddelelser underhaanden, at ikke Tyskerne skulde faa Færten af, at vi i Virkeligheden

stillede de interneredes Paarørende betydelig bedre end andre understøttelsesberettigede.

Jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at kontrollere de Tal, det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen anførte med Hensyn til den samlede Understøttelse; men hvis det er de Beløb, der er udbetalt, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det var jo ikke alene Penge, der blev udbetalt; der blev udbetalt Hjælp til Husleje, til Brændsel, til Afdrag paa Møbler, til Kontingentbetaling til Sygekasse og Arbejdsløshedskasse. Personlig tog jeg mig af adskillige Tilfælde, og jeg kan nævne et enkelt karakteristisk Tilfælde. Der kom en Kone, som skulde have sprøjtet sine Frugttræer, men ikke havde Penge dertil. Jeg sagde: selvfølgelig skal den Kone have de nødvendige Midler, for at hun kan holde sine Frugttræer vedlige, faa dem sprøjtet og beskaaret. Jeg gør opmærksom paa, at vi i et enkelt Tilfælde har været oppe paa en Ydelse, der beløb sig til 3 310 Kr. aarligt til Hustruen, 240 Kr. til en Hjælp til Moderen, hvem vedkommende havde ydet dette Beløb gennem Aarene, og 2 630 Kr. aarligt, for at vedkommende kunde holde sin Forretning i Gang.

Jeg maa slutte her, men jeg agter senere at komme med yderligere Oplysninger.

Finansministeren (H. C. Hansen):

Jeg kan ikke nægte, at den Tale, som blev holdt af det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen, og da ikke mindst den Maade, den blev holdt paa, som var præget af en paa mange Maader forstaaelig Bitterhed, har gjort et vist Indtryk. Paa den anden Side synes jeg, at jeg gerne vilde have sagt her, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for at klargøre — og det er naturligvis hans Ret — de Synspunkter og Standpunkter, han har, maler Billedet for sort. Jeg synes, at det ærede Medlem baade i sit Forhold til det Anliggende, som det ærede Medlem Hr. Kjærbøl har omtalt, og — hvad der giver mig Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning — i sit Forhold til Politiet maler et Billede, der i for høj Grad er graat i graat. Jeg ønsker gerne at gøre opmærksom paa en Kendsgerning, som i hvert Fald forekommer mig at stille væsentlige Dele og i denne Sammenhæng ikke ubetydelige Dele af dansk Politi i en anden Belysning end den, det ærede Medlem har givet. Jeg skal undlade at komme ind paa den efter min Mening vidtgaende Forstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen ved fra bestemte Sider af dansk Politi er vist over for de internerede i Horserød-